

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

vanskeligt lovgivningsområde, og at lovforslaget må underkastes en grundig behandling i udvalget — og jeg vil gerne gøre mit til, at denne behandling kan blive så frugtbar som muligt. Selvom jeg er klar over, at udvalgsbehandlingen naturligvis må tage sin tid, vil jeg dog gerne samtidig udtrykke forhåbningen om, at det må lykkes inden altfor længe at nå frem til et resultat.

Rager: Må jeg begynde med at give min tilslutning til de ord, hvormed den højtærede handelsminister nys afsluttede sin tale. Også jeg ser meget gerne, at dette lovforslag — eller rettere sagt ikke forslaget, men en lov, der bygger på det grundlag, som her foreligger — bliver gennemført, måske med en del ændringer, men at det bliver gennemført og bliver det indenfor den frist, som er sat for den nuværende lovs løbetid. Om det kan lykkes at nå det, er jo et andet spørgsmål.

Jeg var lidt ked af, at jeg hos den højtærede handelsminister på et vist tidspunkt sporede en lille tvivl, idet den højtærede minister overfor det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens tale om et års udsættelse sagde, at fristen kunne måske blive nogle måneder kortere. Jeg vil helst være fri for, at vi overhovedet skal gøre den kortere. Når man kan have sine tvivl om, hvorvidt det kan lykkes, er det jo bl. a., fordi oplægget — og det har jeg sagt før — har været forkert. Det er ingen bebrejdelse til den nuværende højtærede handelsminister; fejlen ligger længere tilbage.

Der er måske løvrigt for mig grund til at takke det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der i sin kritik af det betækningsarbejde, der forelå, udtalte sig efter mit skøn mindst lige så kritisk, som jeg ved tidligere lejlighed har gjort. Måske var det med mere fløjlsbløde ord, for vi synger jo hver med sit næb; jeg har hellere villet sige det med de stærke ord, jeg har brugt. Det, som er det forkerte, er, at den kommission, der har siddet, har haft en helt anden struktur end de fleste andre kommissioner. Vi har tidligere haft såkaldte professorkommissioner. Det er ikke det rigtige og slet ikke det rigtige, når man er inde på et spørgsmål, hvor det drejer sig så stærkt om erhvervs-

livet. Man har dog ikke tænkt sig en kommission om en ny næringslov sammensat på samme måde. Nu er det sket, og gjort gerning står ikke til at ændre, men konsekvenserne af det er vi desværre ikke ude over.

Hvad er der sket, siden kommissionsbetænkningen blev afgivet og lovforslaget blev forelagt? Ja, der er jo opstået en hel litteratur. Alle mulige erhvervsorganisationer har udtalt sig og har udtalt sig meget skarpt. Det kunne man have undgået. Man kunne have undgået ganske overordentligt mange af de skarpe udtalelser, hvis man havde haft erhvervene med i kommissionsarbejdet, havde haft dem siddende ved kommissionsbordet, hvor man drøfter tingene igennem; der viser det sig altid, at de fleste torne kan fjernes; så slipper man for bagefter at have dem stående.

Det er et stort arbejde, der forestår udvalget, for det må være udvalgets opgave i størst mulig udstrækning at bøde på de fejl, der er gjort. Men jeg er ikke rigtig klar over, hvorledes det egentlig kan gøres. Bliver det ikke nødvendigt for os at finde en ny form for udvalgsarbejde? Vil det være tilstrækkeligt, det sædvanlige med at der møder deputationer og afsendes skrivelser, at udvalget har samråd med ministeren og derefter drøfter sagen, men ikke drøfter den med sagkundskaben? Den form tror jeg ikke vil være tilstrækkelig for at komme til bunds. Det kan være, jeg bedømmer det forkert, men jeg er lidt ængstelig, for jeg vil gerne have, at den lov, som bliver det endelige resultat af vore forhandlinger, bliver sådan, at erhvervene heller ikke er utilfredse med den. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har peget på den betydning, det ville have, hvis man fik erhvervene til at arbejde med.

Jeg vil gerne komplimentere den højtærede handelsminister, fordi ministeren på grundlag af det kommissionsforslag, der forelå, har fremsat dette lovforslag, der på flere områder har imødekommet ønsker, som er rejst. Det har jeg været glad for, måske ikke så meget for det reelle indhold som for den udstrakte hånd, der hermed er givet, og som jeg håber af erhvervene vil blive opfattet således. Ved ikke at tage erhvervene med i kommissionen har man,